ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 20ής Ιουλίου 1999

σχετικά με τις ενισχύσεις που φέρεται να έχει χορηγήσει η Γαλλία στην εταιρεία Sécuripost

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(1999) 2537]

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(1999/676/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

έχοντας υπόψη τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

αφού κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα εν λόγω άρθρα,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. **Γεγονότα και διαδικασία**

(1) Η απόφαση του Πρωτοδικείου, της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, στην υπόθεση Τ-95/94 [1] ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής, της 31ης Δεκεμβρίου 1993, με την οποία είχε αποφασίσει ότι διάφορα μέτρα σχετικά με τη Sécuripost, θυγατρική των ταχυδρομείων, η οποία ασκεί δραστηριότητες στην αγορά μεταφοράς χρημάτων με μέτρα ασφαλείας, και τα οποία είχαν αποτελέσει αντικείμενο καταγγελίας της Chambre syndicale nationale des entreprises de transport de fonds et de valeurs (Sytraval) και της Brink's France SARL (Brink's) δεν συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 (πρώην άρθρο 92) της συνθήκης. Η Επιτροπή υπέβαλε αίτηση αναίρεσης κατά της εν λόγω απόφασης, η οποία απορρίφθηκε στο σύνολό της από το Δικαστήριο, στις 2 Απριλίου 1998 στην υπόθεση C-367/95P [2]. Το Δικαστήριο αναγνώρισε ότι τα ένδικα μέσα της Επιτροπής ήταν εν μέρει βάσιμα. Εντούτοις, το Δικαστήριο διαπίστωσε επίσης ότι η επίδικη απόφαση πάσχει από ελλείψεις αιτιολογίας αρκετές, αυτές καθαυτές, για να στηρίξουν την ακύρωση της επίδικης απόφασης.

(2) Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι οι καταγγέλοντες ενώπιον του Πρωτοδικείου (Sytraval και Brink's) δεν συμμετείχαν στην ακυρωτική διαδικασία.

(3) Ο φάκελος που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας απόφασης αφορά τα μέτρα που εγκρίθηκαν από το γαλλικό κράτος, απευθείας ή μέσω των ταχυδρομείων, υπέρ της εταιρείας Sécuripost πριν από τη μετάβαση της εν λόγω εταιρείας στον ιδιωτικό τομέα, η οποία επιτράπηκε από τη γαλλική κυβέρνηση το 1993. Η απόφαση του Πρωτοδικείου ακύρωσε, λόγω έλλειψης ή ανεπάρκειας αιτιολόγησης σε ορισμένα σημεία, την απόφαση της Επιτροπής, της 31ης Δεκεμβρίου 1993, διαπιστώνοντας ότι δεν υπήρχαν κρατικές ενισχύσεις. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 (πρώην άρθρο 93 παράγραφος 2) της συνθήκης σχετικά με τα μέτρα που αναφέρονται στα προαναφερθέντα σημεία, προκειμένου να εκτιμηθούν τα μέτρα αυτά υπό το φως των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης καθώς και η ενδεχόμενη συμβατότητά τους με την κοινή αγορά.

(4) Η απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας δημοσιεύτηκε στις 22 Οκτωβρίου 1996 στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [3], καλώντας τα υπόλοιπα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερομένους να υποβάλουν στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τα εν λόγω μέτρα, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης.

(5) Στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή καλούσε τις γαλλικές αρχές να χορηγήσουν, μεταξύ άλλων, όλα τα δεδομένα σχετικά με τις πτυχές που έφερε στο φως το Πρωτοδικείο και να διαβιβάσουν κάθε άλλη πληροφορία και παρατήρηση που θα θεωρούσαν χρήσιμη υπό το πρίσμα της απόφασης Sytraval, προκειμένου η Επιτροπή να μπορέσει να αξιολογήσει τα εν λόγω μέτρα στο πλαίσιο των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης.

(6) Οι γαλλικές αρχές ενημερώθηκαν για την απόφαση της Επιτροπής να κινήσει διαδικασία, με επιστολή της 26ης Ιουνίου 1996. Με επιστολή της 12ης Σεπτεμβρίου 1996, οι γαλλικές αρχές έστειλαν στην Επιτροπή σημείωμα που περιελάμβανε σειρά πληροφοριών σχετικά με τα σημεία τα οποία είχε επισημάνει η Επιτροπή κατά την κίνηση της διαδικασίας. Επιπλέον πληροφορίες παρασχέθηκαν, μετά από αίτηση της Επιτροπής, με διάφορες επιστολές. Την τελευταία από τις επιστολές αυτές έλαβε η Επιτροπή στις 28 Οκτωβρίου 1998.

(7) Οι καταγγέλοντες δεν επενέβησαν στη διαδικασία και δεν υπέβαλαν παρατηρήσεις. Κανένα άλλο τρίτο ενδιαφερόμενο μέρος και κανένα άλλο κράτος μέλος εκτός από τη Γαλλία δεν υπέβαλε παρατηρήσεις.

([1]) Συλλογή 1995 II, σ. 2651.
([2]) Συλλογή 1998 I, σ. 1719.
([3]) ΕΕ C 311 της 22.10.1996, σ. 12.

II. **Τα επίμαχα μέτρα**

(8) Τα σημεία της απόφασης της Επιτροπής, της 31ης Δεκεμβρίου 1993, που αναφέρθηκαν στην απόφαση του Πρωτοδικείου αφορούν τα ακόλουθα μέτρα:

α) *Απόσπαση υπαλλήλων στη Sécuripost*

(9) Το Πρωτοδικείο θεώρησε ότι το γεγονός ότι οι υπάλληλοι που αποσπάσθηκαν στη Sécuripost από τα ταχυδρομεία μπορούν ανά πάσα στιγμή να επιστρέψουν στην αρχική τους υπηρεσία, όταν παρίσταται ανάγκη μείωσης του προσωπικού της επιχείρησης στην οποία αποσπάσθηκαν, χωρίς αυτή να πρέπει να καταβάλει στην περίπτωση αυτή καμία αποζημίωση απόλυσης, αντιπροσωπεύει αιτίαση σχετικά με την οποία η Επιτροπή δεν έχει λάβει θέση και ως εκ τούτου συνεπάγεται έλλειψη αιτιολόγησης.

β) *Μη καταβολή εισφορών εκ μέρους της Sécuripost στα ταμεία ανεργίας*

(10) Το Πρωτοδικείο συνεπέρανε ότι, στο θέμα αυτό, η αιτιολόγηση της προσβαλλόμενης απόφασης παρουσιάζει κενά στον βαθμό που η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι «ουδεμία εισφορά οφείλεται στα ταμεία ανεργίας για την απασχόληση αποσπασθέντων δημοσίων υπαλλήλων εφόσον η θέση τους είναι εξασφαλισμένη λόγω της υπηρεσιακής τους καταστάσεως». Καθώς δεν εξήγησε σε τι η εν λόγω διαφορά καθεστώτος με τους ανταγωνιστές της Sécuripost δεν συνιστά ενίσχυση, η Επιτροπή, συνεπώς, διέπραξε σφάλμα εκτίμησης.

γ) *Διάθεση κτιριακών εγκαταστάσεων*

(11) Το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι «οι εγκαταστάσεις έχουν τεθεί στη διάθεση της Sécuripost στο πλαίσιο ενός ειδικού καθεστώτος ανακλητού δικαιώματος εγκαταστάσεως και ότι η Επιτροπή ουδεμία παρέσχε διευκρίνιση στην απόφασή της όσον αφορά τα πράγματι εισπραττόμενα από τη Sécuripost μισθώματα και αυτά που πρέπει να καταβάλουν οι ανταγωνιστές της Sécuripost για τη χρήση παρεμφερών εγκαταστάσεων». Η Επιτροπή δεν συνέκρινε, συνεπώς, τα πράγματι εισπραττόμενα από τη Sécuripost μισθώματα με εκείνα που πρέπει να καταβάλλουν οι ανταγωνιστές της για παρεμφερείς εγκαταστάσεις, πράγμα που αποτελεί, σύμφωνα με το Δικαστήριο, έκδηλο σφάλμα εκτίμησης.

δ) *Συντήρηση των οχημάτων της Sécuripost από τη SNAG*

(12) Το Πρωτοδικείο εκτιμά ως ανεπαρκές στοιχείο το γεγονός ότι η SNAG (εθνική υπηρεσία εργαστηρίων/γκαράζ των PTT) εφαρμόζει σύστημα τιμολόγησης ανάλογο προς εκείνο των ιδιωτικών συνεργείων αυτοκινήτων, ώστε να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο κρατικών ενισχύσεων σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης ΕΚ.

(13) Το Πρωτοδικείο προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν εξέτασε «εάν από τις ισχύουσες τιμές προέκυπτε ή όχι η ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως». Η εν λόγω απόφαση απαιτεί στο σημείο αυτό τη σύγκριση μεταξύ των τιμών που εφαρμόζει η SNAG και των τιμών που εφαρμόζουν τα ιδιωτικά συνεργεία αυτοκινήτων για παρόμοιες υπηρεσίες. Το Δικαστήριο επιβεβαίωσε αυτήν την ανάλυση του Πρωτοδικείου, εκτιμώντας ότι η Επιτροπή είχε διαπράξει, στο εν λόγω σημείο, πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

ε) *Χορήγηση προκαταβολής 15 000 000 γαλλικών φράγκων προς την Sécuripost για το οικονομικό έτος 1989*

(14) Το Πρωτοδικείο θεώρησε ανεπαρκή, από αιτιολογική άποψη, τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι το ποσό αυτό χορηγήθηκε στο πλαίσιο συμφωνίας omnium μεταξύ των επιχειρήσεων του ομίλου Sofipost και ότι το επιτόκιο που εφαρμόζεται αντιστοιχεί στο βασικό τραπεζικό επιτόκιο επαυξημένο κατά μισή ποσοστιαία μονάδα.

(15) Το Πρωτοδικείο εξήγησε ότι «το γεγονός ότι πρόκειται για τοκοφόρο συναλλαγή δεν μπορεί να θεωρηθεί επαρκής απόδειξη του ότι δεν πρόκειται για κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης, δεδομένου ότι τέτοιου είδους συναλλαγή μπορεί κάλλιστα να πραγματοποιηθεί με τέτοιο επιτόκιο που να συνιστά ειδικό όφελος υπέρ της Sécuripost σε σχέση με τους ανταγωνιστές της».

(16) Συνεπώς, η Επιτροπή όφειλε να είχε εξετάσει εάν το εφαρμοζόμενο επιτόκιο αντιστοιχούσε σε εκείνο της αγοράς και, εφόσον δεν προέβη στην εν λόγω εξέταση, διέπραξε, σύμφωνα με το Δικαστήριο, προφανές σφάλμα αξιολόγησης.

στ) *Εφαρμοζόμενες τιμές από τη Sécuripost έναντι των ταχυδρομείων*

(17) Το Πρωτοδικείο προσάπτει στην Επιτροπή ότι «στην προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή απλώς συνέκρινε την τιμή της παρεχομένης υπηρεσίας προς τα Ταχυδρομεία και προς τα καταστήματα Casino αντιστοίχως, αποκλειστικώς βάσει των στοιχείων που αφορούν το έτος 1993, χωρίς ωστόσο να παραθέσει καμία σχετική δικαιολογία ή διευκρίνιση (...). Επιπλέον, οι τιμές που εφάρμοζε η Sécuripost έναντι των ταχυδρομείων μειώνονταν συνεχώς από το 1987 έως το 1993, σύμφωνα ιδίως με τη συμφωνία — πλαίσιο, της 30ής Σεπτεμβρίου 1987, που συνέδεε τα ταχυδρομεία με την εταιρεία Sécuripost, πράγμα που καθιστά πιο σοβαρές τις προσβαλλόμενες από τις προσφεύγουσες διαφορές». «Το Πρωτοδικείο, ελλείψει διευκρινίσεων σχετικά με τις τιμές που εφάρμοζε η Sécuripost έναντι των ταχυδρομείων και άλλων πελατών για τα έτη 1987, 1988, 1989, 1990, 1991 και 1992, θεωρεί ότι δεν διαθέτει στοιχεία βάσει των οποίων να μπορεί να ασκήσει τον έλεγχό του όσον αφορά το βάσιμο της προσβαλλομένης αποφάσεως (...)». Το Δικαστήριο επιβεβαίωσε αυτήν την ανάλυση του Πρωτοδικείου θεωρώντας ότι η Επιτροπή είχε διαπράξει, στον εν λόγω σημείο, πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

III. **Οι χορηγηθείσες απο τις γαλλικές αρχές διευκρινίσεις**

α) *Απόσπαση υπαλλήλων στη Sécuripost:*

(18) Οι γαλλικές αρχές υποστηρίζουν, ως πρώτο βήμα, ότι η πρόσληψη υπαλλήλων οδήγησε σε συνολικό επιπλέον κόστος, από το 1988 έως το 1991, περίπου [...] γαλλικών φράγκων σε σχέση με την κατάσταση που θα προέκυπτε εάν είχαν χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά μισθωτοί ιδιωτικού δικαίου. Αυτό οφείλεται στους σημαντικά υψηλότερους μισθούς που καταβλήθηκαν στους αποσπασμένους υπαλλήλους, σε σχέση με τα προσληφθέντα άτομα με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου (για παράδειγμα, το 1990 ο μέσος μηνιαίος μισθός, εκτός ασφαλιστικών εισφορών, ενός μεταφορέα χρημάτων Sécuripost, μόνιμου υπαλλήλου, ανερχόταν σε [...] γαλλικά φράγκα, έναντι [...] γαλλικών φράγκων για έναν μεταφορέα χρημάτων Sécuripost που είχε προσληφθεί με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου).

(19) Σχετικά με τις βαρύνσεις που αφορούν την επιστροφή στην αρχική τους υπηρεσία των υπαλλήλων που είχαν αποσπαστεί στη Sécuripost από τα ταχυδρομεία, οι γαλλικές αρχές επισημαίνουν ότι η επιστροφή αυτή οδήγησε σε καταβολή, από τη Sécuripost στους εν λόγω υπαλλήλους, αποζημίωσης επανένταξης, επονομαζόμενης «αποζημίωσης παύσης της πρόσληψης». Η αποζημίωση αυτή σκοπό έχει να αντισταθμίσει τη διαφορά ανάμεσα στις αποδοχές που θα λαμβάνει ο επιστρέφων στα ταχυδρομεία υπάλληλος κατά την περίοδο από την πραγματική επανένταξή του μέχρι την αρχικώς προβλεφθείσα ημερομηνία λήξης της απόσπασής του, και τις αποδοχές που θα είχε λάβει εάν παρέμενε αποσπασμένος στη Sécuripost μέχρι την εν λόγω ημερομηνία. Πράγματι, οι αποσπασμένοι υπάλληλοι από τα ταχυδρομεία στη Sécuripost (η προβλεφθείσα διάρκεια ήταν πενταετής) δικαιούντο υψηλότερους μισθούς κατά την απόσπασή τους και η παύση της πρόσληψης από τη Sécuripost οδήγησε συνεπώς σε αποζημίωση για την πρόωρη λήξη αυτών των ευνοϊκότερων όρων.

(20) Η καταβληθείσα αποζημίωση, καθοριζόμενη βάσει συμφωνίας διαπραγματευθείσας με τα συνδικάτα στο πλαίσιο του κοινωνικού σχεδίου, ανερχόταν σε ποσό κυμαινόμενο από [...] έως [...] γαλλικά φράγκα για κάθε επιστρέφοντα υπάλληλο, σε συνάρτηση με την ημερομηνία επανένταξης. Ανήλθε κατά μέσο όρο σε [...] γαλλικά φράγκα ανά επανεντασσόμενο υπάλληλο.

(21) Εάν υποτεθεί ότι η Sécuripost δεν είχε επιστρέψει τους εν λόγω υπαλλήλους στα ταχυδρομεία, αλλά ότι είχε απολύσει μισθωτούς ιδιωτικού δικαίου, θα έπρεπε να τους είχε καταβάλει αποζημιώσεις απόλυσης. Οι γαλλικές αρχές υπολόγισαν τη θεωρητική αποζημίωση που η Sécuripost θα έπρεπε να είχε καταβάλει σε απολυθέντες μισθωτούς ιδιωτικού δικαίου. Ο υπολογισμός της εν λόγω αποζημίωσης στηρίζεται στο δίκαιο που εφαρμόζεται στη Sécuripost σχετικά, δηλαδή στους προβλεπόμενους από τη συλλογική σύμβαση μεταφορών κανονισμούς και το κοινωνικό σχέδιο που είχε καθοριστεί από τη Sécuripost. Βάσει του μέσου μισθού ενός μόνιμου υπαλλήλου της Sécuripost και των κανονισμών της συλλογικής σύμβασης μεταφορών, η αποζημίωση απόλυσης μισθωτού ιδιωτικού δικαίου θα ανερχόταν σε [...] γαλλικά φράγκα. Συνολικά, η Sécuripost κατέβαλε [...] γαλλικά φράγκα στους 235 επανενταχθέντες υπαλλήλους μέχρι τις 30 Ιουνίου 1991, ενώ το συνολικό ποσό των αποζημιώσεων απόλυσης που θα έπρεπε να είχε καταβληθεί σε μισθωτούς ιδιωτικού δικαίου με μισθούς ίσους με εκείνους των μόνιμων υπαλλήλων θα ανερχόταν σε [...] γαλλικά φράγκα x 235, δηλαδή [...] γαλλικά φράγκα περίπου. Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι το κόστος των αποζημιώσεων επανένταξης των υπαλλήλων για τη Sécuripost είναι μεγαλύτερο από το υποτιθέμενο κόστος για αποζημιώσεις απόλυσης μισθωτών ιδιωτικού δικαίου.

(22) Εξάλλου, οι γαλλικές αρχές τονίζουν ότι ο υπολογισμός των αποζημιώσεων απόλυσης που θα έπρεπε να είχε πληρώσει η Sécuripost σε μισθωτούς ιδιωτικού δικαίου πραγματοποιήθηκε βάσει των μισθών των αποσπασμένων υπαλλήλων, και ότι το ποσόν θα ήταν πολύ μικρότερο εάν είχαν λάβει υπόψη χαμηλότερο επίπεδο αποδοχών, αντίστοιχο με τους πραγματικούς μισθούς των ιδιωτικών υπαλλήλων, δεδομένης της πραγματικότητας της αγοράς εργασίας.

β) *Μη καταβολή εισφορών στα ταμεία ανεργίας*

(23) Οι γαλλικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι η Sécuripost δεν όφειλε να καταβάλει εισφορές στα ταμεία ανεργίας για τους αποσπασμένους υπαλλήλους εφόσον το καθεστώς τους εξασφάλιζε απασχόληση. Αντίθετα, επισημαίνουν ότι οι αποσπασμένοι υπάλληλοι υπόκεινται, εν γένει, σε ασφαλιστικές εισφορές το ποσοστό των οποίων είναι υψηλότερο από εκείνο που εφαρμόζεται στους μισθωτούς ιδιωτικού δικαίου, καθώς η απόκλιση ανάμεσα στα ποσοστά εργοδοτικών εισφορών που καταβάλλονται για τους υπαλλήλους και τους μισθωτούς ιδιωτικού δικαίου κυμάνθηκε από 1,31 % το 1988 έως 7,47 % το 1992. Ιδιαίτερα, το ποσοστό της εισφοράς στο ταμείο συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων, εισφορά η οποία αντιστοιχεί με τη συνταξιοδοτική εισφορά για τους μισθωτούς, υπερβαίνει κατά πολύ το εφαρμοζόμενο στους ιδιωτικούς υπαλλήλους.

(24) Οι γαλλικές αρχές υπολόγισαν σε [...] γαλλικά φράγκα το συνολικό επιπλέον κόστος των εργοδοτικών εισφορών που συνδέεται με την απασχόληση υπαλλήλων κατά την περίοδο από 1988 έως 1991.

γ) *Διάθεση κτιριακών εγκαταστάσεων*

(25) Οι γαλλικές αρχές προέβησαν σε ορισμένες διευκρινίσεις σχετικά με τις συνθήκες υπό τις οποίες η Sécuripost μίσθωνε από τα ταχυδρομεία μέρος ή σύνολο των κτιριακών της εγκαταστάσεων μεταξύ 1988 και 1992.

(26) Καταρχάς, φαίνεται ότι η μίσθωση από τη Sécuripost κτιριακών εγκαταστάσεων των ταχυδρομείων υπήρξε προσωρινή λύση, καθώς η Sécuripost έσπευσε προς αναζήτηση άλλων κτιριακών εγκαταστάσεων από εκείνα που της είχαν εκμισθώσει τα ταχυδρομεία. Πράγματι, μεταξύ των εγκαταστάσεων τις οποίες η Sécuripost είχε μισθώσει για ίδια χρήση, η αναλογία των εκμισθωμένων από τα ταχυδρομεία εγκαταστάσεων αντιπροσώπευε, το 1988, το 93 % της συνολικής μισθωμένης επιφάνειας, ενώ το 1992 αντιπροσώπευε μόλις το 7 %. Οι γαλλικές αρχές διευκρίνισαν ότι αυτή η ταχεία αποδέσμευση, από τη Sécuripost, των εγκαταστάσεων που είχε μισθώσει από τα ταχυδρομεία, εξηγείται από το γεγονός ότι οι εν λόγω εγκαταστάσεις δεν ανταποκρίνονταν εν γένει στις ανάγκες της συγκεκριμένης δραστηριότητας της Sécuripost.

(27) Οι γαλλικές αρχές σημειώνουν ιδιαίτερα ότι το μέσο εμβαδόν των εκμισθωμένων εγκαταστάσεων από τα ταχυδρομεία στη Sécuripost ήταν μικρό (62 τετραγωνικά μέτρα το 1988), ενώ το εμβαδόν των εγκαταστάσεων που η Sécuripost ενοικίασε στη συνέχεια από ιδιώτες ήταν σημαντικά μεγαλύτερο (324 τετραγωνικά μέτρα κατά μέσο όρο το 1992). Σημειώνουν επίσης ότι οι εν λόγω εγκαταστάσεις ήταν ως επί το πλείστον παλαιές και ακατάλληλες για τον σκοπό για τον οποίο η Sécuripost επιθυμούσε να τις χρησιμοποιήσει. Οι γαλλικές αρχές κατέδειξαν σε αρκετές συγκεκριμένες περιπτώσεις ότι η Sécuripost είχε ενοικιάσει από τα ταχυδρομεία κτιριακές εγκαταστάσεις σαφώς ακατάλληλες για τις ανάγκες της, είτε λόγω του μεγέθους τους είτε λόγω της τοποθεσίας ή της διαρρύθμισής τους.

(28) Οι γαλλικές αρχές επεσήμαναν επίσης ότι οι κτιριακές εγκαταστάσεις που τα ταχυδρομεία είχαν εκμισθώσει στη Sécuripost αποτελούσαν μέρος των δημοσίων κτημάτων, και είχαν συνεπώς μισθωθεί σύμφωνα με τους ιδιαίτερους κανόνες που διέπουν τα δημόσια κτήματα. Συνέπεια αυτού ήταν ιδίως ότι η Sécuripost μπορούσε να χρησιμοποιεί τις εγκαταστάσεις μόνον κατά τρόπο προσωρινό και ανακλητό. Η οφειλή εγκατάστασης σε δημόσιο κτήμα καθορίζεται από το υπουργείο εθνικής οικονομίας και οικονομικών, και υπολογίζεται με την εφαρμογή ενός σταθερού συντελεστή, καταρτιζόμενου βάσει της αξίας ενοικίασης συγκρίσιμου ιδιωτικού ακινήτου, και ενός μεταβλητού συντελεστή, καταρτιζόμενου σε συνάρτηση με το ιδιαίτερο όφελος που αποκομίζει ο ένοικος από τη χρήση.

(29) Στην περίπτωση των εκμισθωμένων από τα ταχυδρομεία στη Sécuripost κτιριακών εγκαταστάσεων, η εν λόγω οφειλή είχε τη μορφή μισθώματος καθορισμένου με σύμβαση ανάμεσα στα ταχυδρομεία και τη Sécuripost. Δεδομένης της παλαιότητας της υπόθεσης, οι γαλλικές αρχές δεν ήταν σε θέση να ξαναβρούν όλα τα μισθωτήρια συμβόλαια που είχαν υπογραφεί ανάμεσα στα ταχυδρομεία και τη Sécuripost κατά την εξεταζόμενη περίοδο. Εντούτοις, κατόρθωσαν να παράσχουν διευκρινίσεις όσον αφορά το ύψος των ενοικίων για τις 43 κτιριακές εγκαταστάσεις που βρίσκονται στο σύνολο της γαλλικής επικράτειας.

(30) Οι γαλλικές αρχές προσπάθησαν να συγκρίνουν βάσει του εν λόγω δείγματος τα μισθώματα που έχει καταβάλει η Sécuripost στα ταχυδρομεία με εκείνα που η Sécuripost έπρεπε να πληρώσει για συγκρίσιμα ακίνητα στην ιδιωτική αγορά. Η σύγκριση αυτή στηρίζεται στον «Ετήσιο πίνακα των αγοραίων τιμών των ακινήτων την 1η Ιανουαρίου 1988 [4]»: το βιβλίο αυτό αναφέρει για κάθε γαλλική πόλη μια κλίμακα τεκμαρτών ενοικίων για τα νεόδμητα ή παλαιά κτίρια, ανακαινισμένα ή όχι. Προβλέπει επίσης την εφαρμογή σταθμιστικού συντελεστή για τον καθορισμό του τεκμαρτού ενοικίου ορισμένων ειδών ακινήτων (γκαράζ, χώρων στάθμευσης κ.λπ.). Στο τεκμαρτό ενοίκιο των ακινήτων που εκμίσθωναν τα ταχυδρομεία στη Sécuripost, το οποίο καθορίζεται σύμφωνα με τον πίνακα Callon, οι γαλλικές αρχές αφαίρεσαν έκπτωση ποσοστού 25 %. Εξήγησαν ότι η έκπτωση της τάξεως αυτής είναι η τρέχουσα πρακτική στην αγορά ακινήτων όταν το μισθωτήριο είναι προσωρινό. Από τα στοιχεία που ανακοίνωσαν οι γαλλικές αρχές προκύπτει ότι εκτιμώντας την αξία των μισθωμένων ακινήτων από τη Sécuripost σύμφωνα με τον πίνακα Callon, και μετά από εφαρμογή έκπτωσης ποσοστού 25 % για να ληφθεί υπόψη η προσωρινότητα των συμβάσεων παραχωρήσεως δικαιώματος εγκατάστασης, η αγοραία τιμή των 43 ακινήτων που χρησιμοποιήθηκαν ως δείγμα προσεγγίζει εν γένει το καταβληθέν από τη Sécuripost μίσθωμα.

δ) *Συντήρηση των οχημάτων της Sécuripost από τη SNAG*

(31) Οι γαλλικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι τα τιμολόγια που εκδόθηκαν από τη SNAG για την επισκευή και τη συντήρηση των φορτηγών της Sécuripost βασίστηκαν στις ισχύουσες τιμές στο δίκτυο των αντιπροσώπων Renault Véhicules Industriels (RVI), τόσο στις ωριαίες τιμές όσο και στον χρόνο που τιμολογήθηκε. 'Οσον αφορά τις τιμές, οι γαλλικές αρχές προέβησαν σε σύγκριση των τιμών αναφοράς για την τιμολόγηση των εργατικών για την επισκευή και τη συντήρηση των φορτηγών που ισχύουν σε 25 ενδεικτικά συνεργεία αυτοκινήτων στη Γαλλία (για παράδειγμα Παρίσι, Μπορντό και Ορλεάνη). Οι τιμές αναφοράς χρησιμοποιούνται από το σύνολο του τομέα της συντήρησης και της επισκευής φορτηγών στη Γαλλία, περιλαμβανομένου του ιδιωτικού τομέα. Από τα στοιχεία που ανακοίνωσαν οι γαλλικές αρχές προκύπτει ότι, για την περίοδο 1988 έως 1992, οι μέσες τιμές που χρεώθηκαν από τη SNAG στη Sécuripost δεν διαφέρουν αισθητά από τις τιμές που χρεώνει η RVI στους δικούς της πελάτες.

ε) *Προκαταβολή 15 000 000 γαλλικών φράγκων προς τη Sécuripost για το οικονομικό έτος 1989*

(32) Οι γαλλικές αρχές εξήγησαν ότι η Sofipost, société holding de La Poste, χορήγησε δάνειο ύψους 15 000 000 γαλλικών φράγκων στη Sécuripost. Το δάνειο ήταν βραχυπρόθεσμο για την περίοδο από 21 Νοεμβρίου 1989 έως 23 Οκτωβρίου 1990. Το εφαρμοζόμενο επιτόκιο ήταν:

— το 1989, το επιτόκιο PIBOR [5] τριών μηνών προσαυξημένο κατά 0,55 της μονάδας, δηλαδή 11,36 %,

— και το 1990, το επιτόκιο PIBOR τριών μηνών προσαυξημένο κατά 0,60 της μονάδας, δηλαδή 10,96 %.

(33) Το επιτόκιο αυτό είναι ανώτερο του κόστους χρηματοδότησης εκτός ομίλου που αναλαμβάνει η Sofipost (δηλαδή από το επιτόκιο αναχρηματοδότησης της Sofipost έναντι των τραπεζών, πράγμα που σημαίνει ότι η Sofipost εισέπραξε διαφορά δανείζοντας με τους εν λόγω όρους στη θυγατρική της) και είναι ανώτερο από τα μέσα επιτόκια δανείων εντός ομίλων που εφαρμόζονται από ορισμένους από τους σημαντικότερους γαλλικούς βιομηχανικούς και εμπορικούς ομίλους. Οι γαλλικές αρχές επεσήμαναν ότι οι ειδικές εκθέσεις των ελεγκτών διαφόρων γαλλικών ομίλων όσον αφορά το 1989 δείχνουν ότι τα δάνεια εντός ομίλων αποτελούν τρέχουσα πρακτική. Η μελέτη των εκθέσεων αυτών δείχνει επίσης έντονες διαφορές ανάμεσα στο επιτόκιο που εφαρμόζεται στο πλαίσιο διαφόρων ομίλων (για παράδειγμα 5 % στην Eurocom έναντι 15,34 % για την BSN). Σε ορισμένους ομίλους, τα δάνεια είναι άτοκα ή το εφαρμοζόμενο επιτόκιο καθορίζεται από το αποτέλεσμα της θυγατρικής που έλαβε το

[4] Εκδόσεις Callon, 1988.

[5] Το PIBOR (Paris Inter-Bank Offered Rate) είναι το επιτόκιο της χρηματαγοράς, δηλαδή το ετήσιο επιτόκιο με το οποίο οι τράπεζες είναι διατεθειμένες να δανείζονται μεταξύ τους για περίοδο τριών μηνών. Το PIBOR υπολογίζεται ημερησίως από τη γαλλική ένωση τραπεζών, ως ο αριθμητικός μέσος των επιτοκίων που ανακοινώνονται από 14 αντιπροσωπευτικά καταστήματα των Παρισίων.

δάνειο. Έτσι, το επιτόκιο του δανείου στη Sécuripost τοποθετείται εντός της υψηλής κλίμακας των επιτοκίων δανείων εντός ομίλων που παρατηρήθηκαν το 1989.

στ) *Εφαρμοζόμενες τιμές από την Sécuripost έναντι των ταχυδρομείων*

(34) Οι γαλλικές αρχές επιβεβαίωσαν ότι τα καταστήματα Casino αποτελούν τον μόνο συγκρίσιμο με τα ταχυδρομεία πελάτη της Sécuripost, στον βαθμό που οι δυο αυτοί πελάτες παρουσιάζουν, στην εθνική επικράτεια, μεγάλη διασπορά παρεχόμενων υπηρεσιών. Οι γαλλικές αρχές χορήγησαν λεπτομερή σύγκριση ανάμεσα στα τιμολόγια που εφαρμόζονται για τα ταχυδρομεία και για τα Casino. Η σύγκριση πραγματοποιήθηκε το έτος 1993, διότι η σύμβαση Casino επιτεύχθηκε τον Ιούνιο 1992, μετά από ανταγωνιστική προσφορά.

(35) Οι γαλλικές αρχές διευκρίνισαν επίσης ότι οι εφαρμοζόμενες στα ταχυδρομεία τιμές, σε αντίθεση με τα αναφερόμενα από το Πρωτοδικείο, δεν μειώθηκαν κατά τρόπο μόνιμο, αλλά αντίθετα οι εφαρμοσθείσες το 1993 τιμές, οι οποίες ίσχυαν από την 1η Ιανουαρίου 1992, είχαν αυξηθεί σε σχέση με εκείνες που εφαρμόζονταν προηγουμένως από τον Μάιο 1989. Η χρησιμοποίηση των τιμών 1993 ως βάση σύγκρισης θα είχε, άρα, ως αποτέλεσμα το αν τονιστεί η ενδεχόμενη διαφορά ανάμεσα στις τιμές που εφάρμοζε η Sécuripost στα ταχυδρομεία και τις τιμές της αγοράς κατά την περίοδο 1989 έως 1993.

(36) Προτού αυξηθεί το 1989, εφαρμοζόμενη τιμή από τη Sécuripost στα ταχυδρομεία είχε μειωθεί μεταξύ 1987 και 1989. Εντούτοις, οι γαλλικές αρχές επεσήμαναν ότι πριν από το 1989 η Sécuripost δεν είχε ιδιώτες ως πελάτες, και ότι μόλις από το 1990 η Sécuripost έφθασε σε σημαντικό κύκλο εργασιών με τους ιδιώτες πελάτες της. Οι γαλλικές αρχές ανακοίνωσαν εξάλλου στην Επιτροπή τις τιμές ανά παρεχόμενη υπηρεσία που εφάρμοζε η Sécuripost για μεγάλους πελάτες εκτός από τα ταχυδρομεία (και τα Casino) μεταξύ 1990 και 1992. Οι εν λόγω πελάτες κατατάσσονται κατά είδος γεωγραφικής ζώνης (αστική, προαστιακή, αγροτική) προκειμένου να καταστεί δυνατή η σύγκριση με τις εφαρμοζόμενες για τα ταχυδρομεία τιμές.

(37) Η τιμολόγηση των ταχυδρομείων και των Casino δεν είναι όμοια. Όσον αφορά τα ταχυδρομεία, η Sécuripost θέσπισε σύστημα τιμολόγησης ανά σημείο που παρουσιάζει διαφοροποιημένη τιμή ανάλογα με τη γεωγραφική ζώνη (αστική, προαστιακή, αγροτική). Αντίθετα, η σύμβαση με τα Casino καταρτίστηκε βάσει εξισωμένου εθνικού τιμολογίου που, το 1993, όριζε την παρεχόμενη υπηρεσία σε 163 γαλλικά φράγκα.

(38) Προκειμένου να πραγματοποιηθεί ορθή σύγκριση ανάμεσα στις τιμές που εφαρμόζονταν έναντι των δυο πελατών, οι τιμές για τα ταχυδρομεία εφαρμόστηκαν στο σύστημα παροχής υπηρεσιών των Casino. Αυτό οδηγεί στην τιμή των 180,61 γαλλικών φράγκων την παρεχόμενη υπηρεσία, ενώ η εθνική εξισωμένη τιμή που προσέφερε η Sécuripost στα Casino είναι 163 γαλλικά φράγκα. Η (εικονική) εφαρμογή των τιμολογιακών συντελεστών που εφάρμοζε η Sécuripost στα ταχυδρομεία θα οδηγούσε, συνεπώς, στην περίπτωση του Casino, σε αύξηση κατά 17,61 γαλλικά φράγκα την τιμή μιας παρεχόμενης υπηρεσίας.

(39) Εντούτοις, οι γαλλικές αρχές θεωρούν ότι η εν λόγω διαφορά των 17,61 γαλλικών φράγκων (δηλαδή περίπου 11 % της τιμής Casino) δικαιολογείται σε μεγάλο βαθμό από το επιπλέον κόστος το οποίο προκύπτει από τους ειδικούς περιορισμούς που επιβάλλονται στη Sécuripost για την εξυπηρέτηση των ταχυδρομείων.

(40) Υπάρχουν τέσσερες τεχνικοί περιορισμοί που μπορούν να επιβαρύνουν μια σύμβαση μεταφοράς χρημάτων: ο χρόνος διαδρομής (που προκύπτει από την απόσταση του προς εξυπηρέτηση χώρου δραστηριοτήτων σε σχέση με την κεντρική αποθήκη και την πυκνότητα της κυκλοφορίας), οι περιορισμοί ασφαλείας (αριθμός και ιδιότητα του προσωπικού, τύπος οχημάτων), οι περιορισμοί εκμετάλλευσης (για παράδειγμα ώρα κλεισίματος των χώρων, διέλευση από την τράπεζα της Γαλλίας) και οι λοιποί περιορισμοί (για παράδειγμα, εθνική γεωγραφική κάλυψη).

(41) Οι γαλλικές αρχές ανέλυσαν και συνέκριναν τους περιορισμούς της Sécuripost με τα ταχυδρομεία και το Casino υπό το φως των προαναφερθέντων.

(42) Σχετικά με τον χρόνο της διαδρομής, οι γαλλικές αρχές εξήγησαν ότι η μέση απόσταση μεταξύ των χώρων ήταν 9,91 χιλιόμετρα για τις παρεχόμενες στα ταχυδρομεία υπηρεσίες και 5,08 χιλιόμετρα για τις παρεχόμενες στα Casino. Λαμβάνοντας υπόψη έναν σταθερό χρόνο στάσης σε κάθε χώρο και τη μέση ταχύτητα κυκλοφορίας των οχημάτων σε αστικό, προαστιακό και αγροτικό περιβάλλον, ο αριθμός των πραγματοποιούμενων διαδρομών είναι 3,4 χώροι ανά ώρα για την παρεχόμενη υπηρεσία στα ταχυδρομεία, έναντι 4,9 χώρων για τις παρεχόμενες υπηρεσίες στα Casino.

(43) Όσον αφορά τους περιορισμούς ασφαλείας, τα ταχυδρομεία επέβαλαν τους περιορισμούς ασφαλείας που δεν είχαν επιβληθεί στη σύμβαση με τα Casino. Οι κυριότεροι περιορισμοί ήταν η παρουσία τριών μεταφορέων/συνοδών [6], ειδικές διαδικασίες πρόσβασης στους χώρους, των ταχυδρομείων διαδικασίες προσέγγισης και ραδιοφωνικής ακρόασης. Οι γαλλικές αρχές δεν ήταν ωστόσο σε θέση να αποτιμήσουν το αποτέλεσμα των εν λόγω περιορισμών.

(44) Σχετικά με τους περιορισμούς εκμετάλλευσης, τα ταχυδρομεία επέβαλαν μια πολύπλοκη διαδρομή και οι χρόνοι αναμονής στα ταχυδρομικά γραφεία μπορούσαν να είναι σημαντικοί χωρίς να τιμολογούνται συστηματικά. Αντίθετα, μια κανονική σύμβαση όπως εκείνη που έχει συναφθεί με τα Casino προέβλεπε συστηματική τιμολόγηση στην περίπτωση που ο χρόνος αναμονής υπερέβαινε τα δέκα

[6] Οι γαλλικές αρχές διευκρίνισαν ότι η παρουσία τριών μεταφορέων χρημάτων είναι υποχρεωτική για όλες τις χρηματαποστολές άνω των 200 000 γαλλικών φράγκων βάσει διατάγματος της 13ης Ιουλίου 1979. Τα ταχυδρομεία θέσπισαν στον εσωτερικό κανονισμό τους χαμηλότερο όριο: 50 000 γαλλικά φράγκα στη συνέχεια 100 000 γαλλικά φράγκα.

λεπτά. Πρέπει να υπενθυμιστεί σχετικά, ότι οι μη διαθέσιμοι χρόνοι ήταν 130 λεπτά για τα ταχυδρομεία και 30 λεπτά για το Casino. Έτσι, σε μια κανονική ημέρα οκτώ ωρών, ένα όχημα που έχει τεθεί σε ταχυδρομική διαδρομή, διαθέτει μόνον 5.50' ώρες για να πραγματοποιήσει τιμολογούμενες περιοδείες ενώ ένα όχημα σε μια κλασσική διαδρομή τύπου Casino θα διαθέτει επτάμιση ώρες.

(45) Οι υπόλοιποι περιορισμοί ήταν η υποχρέωση υπηρεσίας στο σύνολο της εθνικής επικράτειας και οι προθεσμίες πληρωμής, οι οποίες ήταν σημαντικές, ενώ οι ιδιώτες πελάτες τηρούσαν τα ειωθότα της αγοράς. Αυτοί οι υπόλοιποι περιορισμοί δεν προσδιορίστηκαν ποσοτικά από τις γαλλικές αρχές.

(46) Προκύπτει από τα προηγούμενα ότι, λαμβάνοντας υπόψη μόνον τους περιορισμούς χρόνου διαδρομής και εκμετάλλευσης, ο ημερήσιος αριθμός υπηρεσιών που μπορεί να παράσχει η Sécuripost για τα ταχυδρομεία ήταν (5.50' ώρες x 3,40) δηλαδή 19,8 ώρες και για το Casino (7.30' ώρες x 4,9) δηλαδή 36,75. Ο αριθμός υπηρεσιών που μπορούν να παρασχεθούν στα Casino την ημέρα ήταν συνεπώς κατά 85 % μεγαλύτερος από τον αριθμό υπηρεσιών που μπορούσε να παρασχεθεί στα ταχυδρομεία. Εξάλλου, η μέση τιμολόγηση μιας υπηρεσίας από τη Sécuripost για τα ταχυδρομεία, σταθμισμένη λαμβάνοντας υπόψη τη γεωγραφική κατανομή των εγκαταστάσεων των ταχυδρομείων, ήταν 264 γαλλικά φράγκα έναντι του εξισωμένου εθνικού τιμολογίου των 163 γαλλικών φράγκων που εφαρμοζόταν στα Casino. Πολλαπλασιάζοντας τον αριθμό των παρεχόμενων ημερησίως υπηρεσιών επί το εφαρμοζόμενο τιμολόγιο ανά υπηρεσία, λαμβάνουμε τα ημερήσια έσοδα ενός οχήματος που εργάζεται σε μια περιοδεία των ταχυδρομείων, το οποίο φθάνει τα (264 γαλλικά φράγκα x 19.8'), δηλαδή 5 227 γαλλικά φράγκα, ενώ ένα όχημα σε γραμμή των Casino θα πραγματοποιεί μέσα ημερήσια έσοδα (163 γαλλικά φράγκα x 36.5'), δηλαδή 5 990 γαλλικά φράγκα. Συνεπάγεται ότι η Sécuripost δεν υπερτιμολόγησε τις παρεχόμενες στα ταχυδρομεία υπηρεσίες της σε σχέση με έναν συγκρίσιμο πελάτη όπως τα καταστήματα Casino, δεδομένων των ειδικών περιορισμών που επέβαλαν τα ταχυδρομεία για τη μεταφορά χρημάτων, και τούτο λαμβάνοντας υπόψη μέρος μόνον των εν λόγω περιορισμών.

IV. **Εκτίμηση**

(47) Η Επιτροπή εξέτασε τα πληροφοριακά στοιχεία και τα δεδομένα που προσκόμισαν οι γαλλικές αρχές. Προέβη επίσης σε ιδιαίτερες έρευνες σε ορισμένα σημεία. Βάσει αυτών, εκτιμά ότι τα επίμαχα μέτρα δεν συνιστούν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 της συνθήκης.

(48) Πιο συγκεκριμένα, η Επιτροπή φρονεί ότι η απασχόληση αποσπασμένων υπαλλήλων επ' ουδενί αποτέλεσε πλεονέκτημα για τη Sécuripost. Πράγματι, η επανένταξη στα ταχυδρομεία αποσπασμένων υπαλλήλων δεν παρέχει κανένα πλεονέκτημα στη Sécuripost εφόσον το ποσόν που αντιστοιχεί στις αποζημιώσεις που καταβλήθηκαν στους υπαλλήλους, κατά την πρόωρη ένταξή τους, ήταν ελαφρά ανώτερο από εκείνο των αποζημιώσεων απόλυσης που θα καταβάλλονταν εάν το εν λόγω προσωπικό είχε προσληφθεί από την επιχείρηση με καθεστώς μισθωτών ιδιωτικού δικαίου, και τούτο χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι οι μισθωτοί ιδιωτικού δικαίου θα είχαν λάβει χαμηλότερες αποδοχές από τους μόνιμους υπαλλήλους, αποδοχές οι οποίες αποτελούν τη βάση για τον υπολογισμό των αποζημιώσεων απόλυσης. Εξάλλου, η συγκριτική μελέτη των εργοδοτικών εισφορών ανάμεσα στους μισθωτούς ιδιωτικού δικαίου και τους υπαλλήλους, που πραγματοποίησε η γαλλική κυβέρνηση δείχνει ότι η απασχόληση υπαλλήλων, όχι μόνο δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση αλλά επέβαλε επιπλέον κόστος στη Sécuripost.

(49) Οι χορηγηθείσες πληροφορίες σχετικά με τα μισθώματα που καταβλήθηκαν από τη Sécuripost για τις 43 κτιριακές εγκαταστάσεις ανά τη γαλλική επικράτεια δείχνουν ότι τα εν λόγω μισθώματα ήταν εν γένει παρόμοια και κατά μέσο όρο υψηλότερα από εκείνα της αγοράς, δεδομένης της εφαρμοζόμενης έκπτωσης εξαιτίας της προσωρινότητας χαρακτήρα των συμβάσεων παραχώρησης δικαιώματος εγκατάστασης που είχαν συναφθεί ανάμεσα στα ταχυδρομεία και τη Sécuripost. Το δείγμα των 43 κτιριακών εγκαταστάσεων που χρησιμοποιήθηκε από τις γαλλικές αρχές αντιπροσωπεύει συνολικό εμβαδόν 3 170 τετραγωνικών μέτρων, δηλαδή ποσοστό 35 % (επιφάνειας) του συνόλου των χώρων που μίσθωσε η Sécuripost από τα ταχυδρομεία το 1988. Από το εν λόγω δείγμα προκύπτει ότι το μέσο ενοίκιο των χώρων που εκμίσθωσαν τα ταχυδρομεία στη Sécuripost ήταν [...] γαλλικά φράγκα/τετραγωνικό μέτρο το 1988 [7]. Εάν εκτιμηθεί η τιμή της αγοράς του εν λόγω δείγματος βάσει της τιμής που αναφέρεται από τον πίνακα Callon για καθένα από τα ακίνητα του δείγματος, και λαμβάνοντας υπόψη την εφαρμοζόμενη έκπτωση λόγω της προσωρινότητας των συμβάσεων παραχώρησης δικαιώματος εγκατάστασης που υπογράφηκαν ανάμεσα στη Sécuripost και τα ταχυδρομεία, λαμβάνουμε τιμή αγοράς ύψους [...] γαλλικών φράγκων/τετραγωνικό μέτρο το 1988, ποσόν που είναι χαμηλότερο από το μέσο μίσθωμα που κατέβαλλε η Sécuripost για το ίδιο δείγμα.

(50) Η Επιτροπή ανέθεσε πραγματογνωμοσύνη για να επαληθεύσει ότι η εφαρμοζόμενη έκπτωση ήταν πράγματι δικαιολογημένη: από τα συμπεράσματα της εν λόγω πραγματογνωμοσύνης προκύπτει, καταρχάς, ότι καθώς τα εκμισθωμένα από τα ταχυδρομεία στην Sécuripost ακίνητα ήταν ιδιοκτησία του δημοσίου, η εν λόγω μίσθωση έπρεπε απαραίτητα να πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο προσωρινών συμβάσεων. Η πραγματογνωμοσύνη αυτή οδηγεί επίσης στο συμπέρασμα ότι, μολονότι ο προσωρινός χαρακτήρας ενός μισθωτηρίου δεν δικαιολογεί απαραίτητα και συστηματικά έκπτωση σε σχέση με την τιμή της αγοράς, «κατά τη συνήθη πρακτική, ο ανακλητός χαρακτήρας ιδιωτικών μισθώσεων συνοδεύεται από μειωμένα μισθώματα».

(51) Κατά συνέπεια, φαίνεται ότι οι γαλλικές αρχές απέδειξαν ορθά ότι τα ενοίκια που κατέβαλε η Sécuripost στα ταχυδρομεία για τις 43 μισθωμένες κτιριακές εγκαταστάσεις ήταν σύμφωνα με τα αγοραία μισθώματα ακινήτων. Δεδομένου ότι το εν λόγω δείγμα των 43 ακινήτων κατανέμεται αρμονικά στο σύνολο της γαλλικής εθνικής επικράτειας και αντιπροσωπεύει χαρακτηριστικό μέρος του συνόλου των εκμισθωμένων ακινήτων μεταξύ 1988 και 1992 από τα ταχυδρομεία στη Sécuripost, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι γαλλικές αρχές δικαιολόγησαν επαρκώς ότι τα καταβληθέντα μισθώματα από τη Sécuripost στα ταχυδρομεία ήταν σύμφωνα με τα αγοραία μισθώματα ακινήτων και ότι, κατά συνέπεια, δεν υφίσταται κρατική ενίσχυση.

[7] Το έτος αυτό επιλέχθηκε ως αναφορά: πράγματι, όπως προαναφέρθηκε, η Sécuripost πολύ σύντομα αποδέσμευσε τα μισθωμένα ακίνητα από τα ταχυδρομεία μετά το 1988.

(52) 'Οσον αφορά τη συντήρηση των οχημάτων, η Επιτροπή θεωρεί ότι η σύγκριση με τις τιμές RVI είναι ορθή. Το δίκτυο RVI αποτελεί αναφορά στην αγορά όσον αφορά το μέγεθος του δικτύου και το μερίδιο της αγοράς ([8]). Η Επιτροπή προέβη σε στατιστική σύγκριση των εφαρμοζόμενων τιμών για τη συντήρηση των οχημάτων από τη SNAG και των τιμών που εφαρμόστηκαν από το RVI. Συνολικά, σε ολόκληρη τη γαλλική επικράτεια, οι τιμές που παρατηρήθηκαν είναι εν γένει πολύ συναφείς: κατά μέσο όρο, σε εθνικό επίπεδο, η απόκλιση ανάμεσα στις εφαρμοζόμενες τιμές δεν υπερβαίνει ποτέ το 4 % κατά την εξεταζόμενη περίοδο. Κατά μέσο όρο μεταξύ 1988 και 1993, δυο από τις χρησιμοποιούμενες τιμές αναφοράς είναι ελαφρότατα χαμηλότερες για τη SNAG σε σχέση με το RVI, χωρίς η διαφορά να υπερβαίνει το 1,5 % και η τρίτη χρησιμοποιηθείσα τιμή είναι αντίθετα ελαφρά υψηλότερη για τη SNAG απ' ό,τι για το RVI (απόκλιση 1,65 %). Οι εν λόγω αποκλίσεις τιμών είναι ουσιαστικά ασήμαντες και κατώτερες από τις παρατηρηθείσες στατιστικές διαφορές και η Επιτροπή θεωρεί, συνεπώς, ότι η τιμολόγηση για τη συντήρηση των οχημάτων της Sécuripost από τη SNAG πραγματοποιήθηκε στην τιμή της αγοράς και, ως εκ τούτου, δεν περιλαμβάνει κρατικές ενισχύσεις.

(53) Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι όροι του δανείου των 15 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων είναι σύμφωνοι με τους συνήθεις όρους των εμπορικών σχέσεων ανάμεσα σε μια μητρική εταιρεία και τη θυγατρική της που ανήκει σε ιδιωτικό όμιλο. Το επιτόκιο του δανείου είναι ταυτόχρονα ανώτερο από το PIBOR και από το κόστος της χρηματοδότησης εκτός ομίλου της Sofipost. Η Sécuripost κατέβαλε συνεπώς διαφορά στο εν λόγω χρηματοοικονομικό χόλντινγκ των ταχυδρομείων. Εξάλλου, το εφαρμοζόμενο επιτόκιο είναι εντός της υψηλότερης κλίμακας των επιτοκίων επί δανείων εντός ομίλων που προκύπτουν από τις ετήσιες εκθέσεις των ελεγκτών για το 1989. Η συμπεριφορά της Sofipost είναι συνεπώς συγκρίσιμη με εκείνη ενός ιδιωτικού χόλντινγκ που ενεργεί με τους όρους της αγοράς.

(54) 'Οσον αφορά τα τιμολόγια, η Επιτροπή θεωρεί ότι η σύγκριση με τα καταστήματα Casino είναι η μόνη που ευσταθεί πλήρως. Η Sécuripost δεν είχε, πριν από το 1992, άλλους πελάτες συγκρίσιμους με τα ταχυδρομεία όσον αφορά τη γεωγραφική κατανομή των παρεχόμενων υπηρεσιών. Εξάλλου, η χρήση των τιμών 1993 ήταν συνετή διότι οι εν λόγω τιμές είχαν αυξηθεί σε σχέση με την προηγούμενη περίοδο (1989-1992). Η χρήση των τιμών του 1993 ως βάση σύγκρισης θα οδηγούσε συνεπώς μόνο στην όξυνση οποιασδήποτε ενδεχόμενης διαφοράς ανάμεσα στις εφαρμοζόμενες τιμές από τη Sécuripost έναντι των ταχυδρομείων και τις τιμές της αγοράς μεταξύ 1990 και 1993. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η αριθμητική σύγκριση των γαλλικών αρχών, η οποία υπολογίζει μέρος μόνον των περιορισμών, κατέδειξε το γεγονός ότι οι εφαρμοζόμενες τιμές μεταξύ 1990 και 1993 από τη Sécuripost έναντι της μητρικής της εταιρείας δεν ήταν υπερβολικές, αλλά συγκρίσιμες με τις τιμές έναντι τρίτων πελατών, δεδομένων ιδίως των εν λόγω περιορισμών. Οι επιβληθέντες από τα ταχυδρομεία περιορισμοί και οι αντίστοιχες τιμές καταλήγουν σε ημερήσια έσοδα ανά όχημα χαμηλότερα από τα πραγματοποιούμενα από τα καταστήματα Casino. Η ανάλυση των τιμών που εφάρμοζε η Sécuripost σε πελάτες άλλους από τα Casino, μεταξύ 1990 και 1992, επιβεβαιώνει επίσης ότι οι εφαρμοζόμενες στα ταχυδρομεία τιμές δεν ήταν υπερβολικές: προκύπτει, πράγματι, ότι σε ισοδύναμη γεωγραφική δομή, η εφαρμοζόμενη τιμή στα ταχυδρομεία υπήρξε, κατά μέσο όρο και κατά την περίοδο 1990 έως 1992, ανώτερη κατά 0,4 % από την προσφερόμενη στους εν λόγω πελάτες τιμή. Η Sécuripost δεν έλαβε συνεπώς καμία κρατική ενίσχυση σε σχέση με την τιμολόγηση της παροχής υπηρεσιών στα ταχυδρομεία μεταξύ Μαΐου 1990 και 1993.

(55) Σχετικά με τα έτη 1987 έως 1989, η Sécuripost δεν είχε σημαντικό κύκλο εργασιών με πελάτες άλλους από τα ταχυδρομεία και οι γαλλικές αρχές δεν μπόρεσαν να παράσχουν στοιχεία σύγκρισης ανάμεσα στις τιμές της αγοράς και τις εφαρμοζόμενες από τη Sécuripost έναντι των ταχυδρομείων. Εντούτοις, βάσει των τιμών που ανακοινώθηκαν από τις γαλλικές αρχές για πελάτες άλλους εκτός από τα ταχυδρομεία κατά την περίοδο 1990 έως 1992, η Επιτροπή προέβη σε παρέκταση των τιμών αγοράς για το διάστημα 1987 έως 1989: αυτή οδηγεί, για γεωγραφική διάρθρωση παροχής υπηρεσιών συγκρίσιμη με εκείνη των ταχυδρομείων, σε τιμή αγοράς υπολογιζόμενη σε 248 γαλλικά φράγκα περίπου ανά παρεχόμενη υπηρεσία. Αυτή η κατ' εκτίμηση τιμή δεν είναι άμεσα συγκρίσιμη με την τιμή που εφάρμοζε η Sécuripost έναντι των ταχυδρομείων, διότι προκύπτει με παρέκταση βάσει τιμών εφαρμοζόμενων μεταξύ 1990 και 1992 σε πελάτες η γεωγραφική εγκατάσταση των οποίων ήταν πιο περιορισμένη από εκείνη των ταχυδρομείων. Εξάλλου, στον βαθμό που η εν λόγω υπολογιζόμενη τιμή προκύπτει από παρέκταση, στην περίοδο 1987 έως 1989, των τιμών της αγοράς από τις τιμές που εφάρμοζε η Sécuripost, μεταξύ 1990 και 1992, σε πελάτες άλλους από τα ταχυδρομεία, η ανάλυση των ετήσιων διαφορών ανάμεσα στην κατά παρέκταση και την εφαρμοζόμενη τιμή για τα ταχυδρομεία δεν είναι ορθή: μόνον η ανάλυση της μέσης διαφοράς, που παρατηρήθηκε κατά την περίοδο 1987 έως 1992 ανάμεσα στην εφαρμοζόμενη τιμή (κατά παρέκταση ή πραγματική) στους πελάτες εκτός των ταχυδρομείων μπορεί να οδηγήσει σε έγκυρο αποτέλεσμα. Η μέση διαφορά, κατά την περίοδο 1987-1992 ανάμεσα στις τιμές (κατά παρέκταση ή πραγματικές) που εφάρμοζε η Sécuripost για τους πελάτες της εκτός των ταχυδρομείων και εκείνων που εφάρμοζε στα ταχυδρομεία, υπήρξε της τάξεως του 5 % περίπου. Λαμβάνοντας υπόψη τους ειδικούς περιορισμούς που επιβλήθηκαν για τις παρεχόμενες υπηρεσίες στα ταχυδρομεία, η εν λόγω διαφορά δεν είναι υπερβολική: η Επιτροπή θεωρεί, συνεπώς, ότι το επίπεδο των τιμών που εφάρμοζε η Sécuripost στα ταχυδρομεία μεταξύ 1987 και 1989 δεν αποτελούσε κρατική ενίσχυση.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

'Αρθρο 1

Τα μέτρα σχετικά με τη Sécuripost και τα οποία αναφέρονται στην απόφαση της Επιτροπής για κίνηση της διαδικασίας ([9]), δηλαδή η απόσπαση υπαλλήλων από τα ταχυδρομεία στη Sécuripost, η μη καταβολή εισφορών εκ μέρους της Sécuripost στα ταμεία ανερ-

([8]) Βλέπε τις στατιστικές 1992 του Syndicat des constructeurs français d'automobiles, τη μελέτη DAFSA του Απριλίου 1994 και την εφημερίδα «Transport Magazine» του Ιουνίου 1996.

([9]) ΕΕ C 311 της 22.10.1996, σ. 12.

γίας, η διάθεση κτιριακών εγκαταστάσεων των ταχυδρομείων στη Sécuripost, η συντήρηση των οχημάτων της Sécuripost από τη SNAG, η χορήγηση προκαταβολής 15 000 000 γαλλικών φράγκων από τη Sofipost (χόλντινγκ των ταχυδρομείων) προς τη Sécuripost για το οικονομικό έτος 1989, και οι εφαρμοζόμενες τιμές από τη Sécuripost έναντι των ταχυδρομείων, δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 20 Ιουλίου 1999.

Για την Επιτροπή,
Monika WULF-MATHIES
Μέλος της Επιτροπής